

donada la llarga duració de la malaltia, va donar 100 mil dòllars més, estenent el plaç fins a vuit anys.

Acceptada la comanda per l'Associació Americana, va nomenar un comitè nacional, compost de 14 membres, alguns d'ells notables especialistes en tuberculosi i un comitè executiu *retribuït degudament*, constituït de dos metges i una infermera visitadora i propagandista. Aquest comitè executiu va instal·lar-se a Framingham, ciutat cosmopolita, puix que el 27 % dels habitants són immigrants estrangers europeus, de 16 mil habitants, amb promig, de treballs agrícoles i industrials, amb regular organització sanitària, semblant a les urbs veïnes. Un dels dos metges era organitzador i director de la companyia que s'anava a constituir i l'altre expert en la clínica i examens de laboratori i radiològics referents a tuberculosi.

Varen començar la campanya a últims de 1916, per medi del diaris, anuncis i conferències públiques, recomanant a tothom, puix no permeten les lleis del país fer res obligatori en aquest aspecte, que no deixessin per a demà de fer-se reconèixer, ja pel seu metge particular, ja en el dispensari, amb l'objecte de fer un cens sanitari en tots conceptes i malalties, sobretot en el referent a tuberculosi; però, que els que d'aquest estudi resultés que estaven malalts, quedaven deslliats de tot compromís, podent-se tractar amb el metge que volguessin, particular o dels dispensaris gratuïts de la ciutat. El comitè executiu va lliurar a cada un dels metges de la ciutat un fulllet amb instruccions perquè la classificació i estadística dels malalts observats tingués la unitat necessària, oferint-se de passada el metge tècnic, de manera gratuïta, per concórrer a consultes amb els de la ciutat i per fer els anàlisis bacteriològics i examens radioscòpics i radiogràfics necessaris.

Els mitjans de tractament posats en planta varen ésser: l'hospitalització, el sanatori, l'issolament, sobretot dels nens.

Els resultats obtinguts foren els següents:

Any 1916:	121'5	per	100	mil	habitants.
" 1917:	97'5	"	"	"	"
" 1918:	84'7	"	"	"	"
" 1919:	90'2	"	"	"	"
" 1920:	64'5	"	"	"	"
" 1921:	40'0	"	"	"	"

El millor resultat estadístic obtingut en país civilitzat i que el Dr. Armstrong, director del comitè executiu, creu que pot millorar-se encara.

A Barcelona, suposant-li un milió d'habitants, amb la mortalitat aproximada de 2 mil cada any com tenim, si podia aconseguir el mateix que a Framingham, en lloc de 200 defuncions per tuberculosi, per cada 100 mil habitants podríem tenir-ne 40, equivalents a 10 òbits per 25 mil habitants!

Tot això ho ha aconseguit amb organització i esforç perseverant durant 5 anys.

Ara bé, la "Metropolitan Life Insurance Company" en observar els resultats que s'obtenien a Framingham, va fer i segueix fent una intensa campanya d'educació higiènica, entre els milions d'assegurats que compta, veient com progressivament va baixant de les seves llistes la mortalitat per tuberculosi, en proporció molt més grossa que en la resta de la població, constituint aquest fet un llegítim i eficaç medi de propaganda. Els assegurats en aquesta companyia tenen menys perill de morir de tuberculosi que els que no ho són.

* * *

Deixant ara de banda el què han fet els pobles que estimen la seva vida i la seva riquesa, anem a veure, d'una manera global, a la llum del que queda exposat, quins elements han de movilitzar-se dintre la nostra societat per poder organitzar una lluita eficaç contra aquest flagell, que per diferents, abandonistes i abandonats, ens delma.

Mes com l'escrit va resultant ja prou llarg, deixarem per a un altre dia l'exposició d'aquesta pla d'organització.

A. PRESTA

Barcelona, 25 gener 1926.

El capital que destineu per al Casal reuneix la triple condició, indispensable per a ésser una bona operació financiera: Ben garantit. Bon interès. Amortització en un termini curt.